

Gdańsk, dnia 15.04.2019r.

Sygn.akt D 17/19

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący: Anna Żółtańska-Figiel

Członkowie: Anna Lidzbarska
Michał Grochowiecki

Protokolant: Dominika Wesołowska

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego
Renaty Tuszyńskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 15 kwietnia 2019r., w Gdańsku odwołania [REDAKTED]
[REDAKTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 31 stycznia 2019r. o umorzeniu
dochodzenia w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego [REDAKTED] [REDAKTED], tj.
przekroczenia granic wolności słowa,

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 31 stycznia 2019r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego [REDAKTED] [REDAKTED] tj. przekroczenia granic wolności słowa,
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Anna Żółtańska - Figiel

Członkowie:

/-/ Anna Lidzbarska

/-/ Michał Grochowiecki

/-/ właściwe podpisy na oryginale

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31.01.2019r. sygn.akt R [REDAKTOWANE] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k., art. 305 § 3 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, postanowiła umorzyć dochodzenie w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] tj. przekroczenia granic wolności słowa, wszczęte z powodu istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 38 ust. 1 i 2 Kodeksu etyki radcy prawnego a zainicjowane wnioskiem [REDAKTOWANE] z dnia 24.09.2017r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko wymienionemu radcy prawnemu.

Postanowienie to zostało wydane po ponownym rozpoznaniu sprawy w następstwie uchylecia przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, orzeczeniem z dnia 9.04.2018r. sygn. akt D [REDAKTOWANE] postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21.12.2017r. o umorzeniu dochodzenia i przekazania sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu postanowienia ponownie umarzającego dochodzenie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała, że stosownie do zaleceń OSD dokonała ponownego przesłuchania w charakterze świadków [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] oraz w charakterze obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE]. Przeprowadziła analizę całego zebranego materiału dowodowego w sprawie, z uwzględnieniem uzupełniających dowodów w kontekście dwóch zarzutów skarżącej [REDAKTOWANE] tj. 1) zarzutu dotyczącego bezpodstawnego oświadczenia radcy prawnego [REDAKTOWANE] reprezentującego Wspólnotę Mieszkaniową w [REDAKTOWANE] ul. [REDAKTOWANE] w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE] dotyczącej uchylecia uchwały tej Wspólnoty, na rozprawie w dniu 5.04.2017r., w którym stwierdził, iż „jak się później okazało z oświadczeń pani [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] w trakcie trwania spotkania dokonywała próby włamania do skrzynek pocztowych Wspólnoty Mieszkaniowej”, 2) zarzutu dotyczącego oświadczeń radcy prawnego [REDAKTOWANE] skierowanych do [REDAKTOWANE] po rozprawie w dniu 5.04.2019r., w których użył słów „tak było trzeba” i „że on może, bo jego chroni immunitet”.

W ocenie Zastępcy Rzecznika, pierwszy z wskazanych zarzutów nie potwierdził się w kontekście: zeznań świadków [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], dołączonego do akt sprawy (do protokołu przesłuchania [REDAKTOWANE]) wydruku e maila [REDAKTOWANE] adresowanego do obwinionego i członków wspólnoty oraz wyjaśnień obwinionego. O fakcie wizyty Pani [REDAKTOWANE] na ul. [REDAKTOWANE] poinformowała radcę prawnego, jak i pozostałych zainteresowanych Pani [REDAKTOWANE]. Świadek [REDAKTOWANE] potwierdziła zaś, że wskazała w rozmowie z [REDAKTOWANE] że Pani [REDAKTOWANE] „grzebała w skrzynce”. Mimo braku możliwości jednoznacznego ustalenia, kto z mieszkańców wspólnoty mieszkaniowej przekazał radcy prawnemu [REDAKTOWANE] informację o grzebaniu w skrzynce, w ocenie Zastępcy Rzecznika nie ulega wątpliwości, że miał on prawo do dokonania stwierdzenia na rozprawie, że „jak się później okazało z oświadczeń pani [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] w trakcie trwania spotkania dokonywała próby włamania do skrzynek pocztowych Wspólnoty Mieszkaniowej”. Zastępca Rzecznika wskazała, że wypowiedź ta była użyta wyłącznie w celu

wskazania niepowodzenia w zakresie podjętej próby ugodowej i nieobecności skarżącej na spotkaniu zwołanym w tym celu w kancelarii obwinionego. W efekcie Zastępca Rzecznik uznała, że obwiniony nie popełnił zarzucanego mu deliktu dyscyplinarnego, ponieważ wedle posiadanych informacji od swoich klientów miał prawo złożyć na rozprawie oświadczenie o treści wskazanej w analizowanym zarzucie.

Co do drugiego z ww. zarzutów, Zastępca Rzecznika wskazała, iż skarżąca nie była świadkiem słów, których użycie wobec [REDAKTOWANO] po rozprawie w dniu 5.04.2017r. przypisuje obwinionemu radcy prawnemu. Zarówno obwiniony, jak i świadek [REDAKTOWANO], nie potwierdzili aby takie słowa w ogóle padły, a mąż skarżącej oddalił się z Sądu od razu po rozprawie. Tym samym, wobec braku możliwości zweryfikowania wskazanej okoliczności, Zastępca Rzecznika uznała, że brak jest wystarczających podstaw uzasadniających podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] czynu wskazanego przez skarżącą w tym zarzucie.

Od powyższego postanowienia, skarżąca [REDAKTOWANO] złożyła w dniu 4.03.2019r. odwołanie, domagając się uznania działań radcy prawnego [REDAKTOWANO] za działanie naruszające dobre imię skarżącej i wymierzenie jemu odpowiedniej kary dyscyplinarnej, adekwatnej do przewinienia, względnie - uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku. W odwołaniu został podniesiony zarzut niedostatecznego wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy oraz zarzut błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na treść orzeczenia. Według skarżącej, nadal nie wyjaśniono, czy [REDAKTOWANO] komukolwiek mówiła o próbie włamania przez [REDAKTOWANO] do skrzynek pocztowych wspólnoty czy o grzebaniu w skrynkach pocztowych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że istotą postępowania odwoławczego wszczętego na skutek odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego, jest zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy Rzecznik Dyscyplinarny, podejmując decyzję o umorzeniu dochodzenia przeciw radcy prawnemu, dokonał w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego i prawnego, a następnie dokonanie oceny, czy w tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym Rzecznik Dyscyplinarny wydał prawidłowe orzeczenie, zwłaszcza w świetle zarzutów podniesionych przez skarżącego w odwołaniu.

Natomiast, co do zasady, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie jest w niniejszej sprawie uprawniony do zmiany treści zaskarżonego postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Jedynym uprawnieniem Sądu Odwoławczego w przypadku umorzenia postępowania dyscyplinarnego przez Rzecznika Dyscyplinarnego jest prawo do zmiany wyłącznie podstawy prawnej umorzenia postępowania, z czym w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia (stosownie do orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 2.06.2017r. sygn.akt WZ 29/2009). Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie może natomiast orzekać w przedmiocie ukarania radcy prawnego, wobec braku uprzedniego wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając odwołanie od ponownego postanowienia o umorzeniu dochodzenia, jest uprawniony jedynie do oceny, czy Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo wywiązał się z obowiązków nałożonych na niego przez Sąd postanowieniem

orzeczeniem z dnia 9.04.2018r. sygn. akt D [REDAKTOWANE], przekazującym sprawę do ponownego rozpoznania.

W tym zakresie podkreślić trzeba, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, stosownie do wskazówek zawartych w ww. postanowieniu Sądu, ponownie przesłuchała świadków [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] oraz obwinionego radcę prawnego. Zastępca Rzecznika dopełniła zatem formalnie wszelkich niezbędnych czynności, do jakich zobowiązała ją Sąd i dokonała ponownej oceny zebranego materiału dowodowego oraz na jego podstawie wydała ponownie postanowienie o umorzeniu dochodzenia.

W takiej sytuacji, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie jest uprawniony do oceny zarzutów stawianych przez skarżącą radcy prawnemu [REDAKTOWANE], albowiem nie rozpatruje wniosku o ukaranie, ponieważ Rzecznik takiego wniosku nie złożył. Sąd bada jedynie formalną poprawność przeprowadzonego dochodzenia i wydanego postanowienia o umorzeniu dochodzenia.

W rozpatrywanej sprawie, Sąd nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 31.01.2019r., gdyż Rzecznik podjął wszystkie niezbędne czynności celem wyjaśnienia okoliczności sprawy i w ich efekcie, zasadnym było uznanie przez Zastępcę Rzecznika, że niewątpliwym jest, że radca prawny [REDAKTOWANE] został poinformowany przez swoich klientów – członków wspólnoty [REDAKTOWANE] o tym, że [REDAKTOWANE] widziała [REDAKTOWANE], jak grzebała w skrzynkach pocztowych w budynku przy ul. Pułaskiego 25, w czasie, gdy było spotkanie członków wspólnoty w kancelarii obwinionego.

Ustalenie to było uprawnionym, mimo braku możliwości jednoznacznego stwierdzenia, który z członków wspólnoty i jakimi konkretnie słowami, przedmiotową informację przekazał obwinionemu. O samej bytności [REDAKTOWANE] „przy skrzynkach” zauważonej przez [REDAKTOWANE] obwiniony był poinformowany przez [REDAKTOWANE], która otrzymała tę informację od [REDAKTOWANE] (zeznania [REDAKTOWANE] - k. 88-89, email [REDAKTOWANE] - k. 92, zeznania [REDAKTOWANE] -k.23-24, k.78-79). Dodatkowo, jak wynika z zeznań świadków, informacje o okolicznościach tej bytności, były przekazane obwinionemu przez członków wspólnoty w rozmowach przed rozprawą, prawdopodobnie przez [REDAKTOWANE] (zeznania: [REDAKTOWANE] -k.42-43, k.81-82, [REDAKTOWANE] - k.23-24, k.78-79). Świadek [REDAKTOWANE] zeznała, że w dniu umówionego spotkania u mec. [REDAKTOWANE] widziała, jak [REDAKTOWANE] przy skrzynkach pocztowych przeglądała plik poczty, wertowała listy, „Następnie – tak mi się wydawało, ten sam plik, który trzymała w ręce włożyła z powrotem do skrzynki”. W następnych dniach, powiedziała o tym [REDAKTOWANE], która powtórzyła to [REDAKTOWANE] i „ten zrobił z tego aferę”. (k. 23-24, k. 78-79). Świadek [REDAKTOWANE] pierwotnie zeznał, że Pani [REDAKTOWANE] mówiła mieszkańcom wspólnoty „o fakcie grzebania przez Panią [REDAKTOWANE] przy skrzynce pocztowej i że najprawdopodobniej wyciągała ona coś ze skrzynki” oraz, że przed rozprawą rozmawiali z mec. [REDAKTOWANE] m.in. „o tym grzebaniu w skrzynce pocztowej” i że to on prawdopodobnie przekazał informację o tym zdarzeniu obwinionemu (k. 42-43). W kolejnym zeznaniu, świadek ten podtrzymał swoje poprzednie zeznania stwierdzając, iż nie pamięta dokładnie od kogo usłyszał, że Pani [REDAKTOWANE] grzebie w skrzynkach bądź też dokonuje włamania do tych skrzynek, ani też nie pamięta, jak była treść informacji, które usłyszał. Potwierdził, że przed rozprawą zawsze było spotkanie z mec. [REDAKTOWANE] omawiające sprawę (k.81-82). Z zeznaniami tych świadków korelują konsekwentne wyjaśnienia obwinionego utrzymującego, że według informacji otrzymanej

przed rozprawą od klientów, prawdopodobnie od pana [REDAKTOWANO], pani [REDAKTOWANO] mogła dokonywać próby dostania się do korespondencji swoich sąsiadów w skrynkach pocztowych (k.38-39, k.95-96).

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo uznał, iż złożenie przez obwinionego na rozprawie w dniu 5.04.2017r. przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] w sprawie o sygn. akt [REDAKTOWANO] oświadczenia dotyczącego dokonania przez [REDAKTOWANO] próby włamania do skrzynek pocztowych Wspólnoty Mieszkaniowej, było uprawnionym w świetle ww. materiału dowodowego sprawy. Tym samym także, zasadnym było umorzenie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzenia w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANO], tj. przekroczenia granic wolności słowa ww. oświadczeniem, z uwagi na brak popełnienia deliktu dyscyplinarnego.

Również odnośnie drugiego z zarzutów zawartych w zawiadomieniu [REDAKTOWANO] z dnia 24.09.2017r., Sąd Dyscyplinarny podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, o braku wystarczających podstaw uzasadniających podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] czynu wskazanego przez skarżącą, wobec braku możliwości zweryfikowania wskazanej okoliczności. Skarżąca nie była świadkiem słów, których użycie wobec [REDAKTOWANO] po rozprawie w dniu 5.04.2017r. przypisuje obwinionemu radcy prawnemu, a mąż skarżącej oddalił się z Sądu od razu po rozprawie. Natomiast, zarówno obwiniony, jak i świadek [REDAKTOWANO], nie potwierdzili, aby takie słowa w ogóle padły. Prawidłowości ustaleń i oceny dokonanych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w tym zakresie, nie kwestionował Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpatrujący wcześniejsze odwołanie skarżącej od pierwszego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego umarzającego dochodzenie.

Skarżąca w odwołaniu od drugiego postanowienia umarzającego dochodzenie, nie podniosła żadnych zarzutów do prawidłowości umorzenia dochodzenia, co drugiego z czynów, którego popełnienie przez obwinionego wskazała w ww. zawiadomieniu.

Mając na uwadze powyższe, w tym, wobec wykonania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wszystkich niezbędnych czynności w sprawie i braku zasadnych podstaw do podważania dokonanych na ich podstawie ustaleń i ocen, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z dnia 31.01.2019r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANO], tj. przekroczenia granic wolności słowa, orzekając o kosztach postępowania na podstawie 74⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Przewodniczący:

/-/ Anna Żółtańska - Figiel

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Anna Lidzbarska

/-/ Michał Grochowiecki